

der have det Fortrin, at gaa i regelmæssig Fart, men de 21 Skibe, som jeg taler om, gaa alle i uregelmæssig Fart, og deraf bliver Følgen, at Konsulatsafgiften for dem bliver adskillige Gange det Beløb, den er for Skibe i regelmæssig Fart, idet der ikke for disse kan fastsættes noget Maximum. De 21 Skibe, der er Tale om, have en samlet Drægtighed af lidt over 20,000 Tøns og have kostet ca. 8,236,000 Kr., men have i Kalenderaaret 1891 kun kunnet opjælle en Nettoindtægt, efter at alle Udgifter og Assurancen ere betalte, og 5 pCt. ere blevne henlaagte til Skibenes Forurelse, hvilket er den almindelige Regel, af ca. 81,000 Kr.; og blandt disse Skibe findes der nogle af vore største og bedste. Jeg maa indstykke den Bemærkning, at enkelte af disse Skibe have haft Understud, som selvfølgelig er fradraget de andres Nettooverskud. Ser man hen til, at der i disse Skibe er anbragt en Kapital af over 8 Mill. Kr., og at de kun have kunnet opjælle et Overskud af omtrent 81,000 Kr., altsaa omtrent 1 pCt. af Kapitalen i Gennemsnit, men at der i Konsulatsafgift er betalt for dem 30,400 Kr., kan det ingenlunde siges, at Konsulatsafgiften, der modsvares c. 37 pCt. af Nettoindbyttet, er ubetydelig. Jeg vilde derfor meget ønske, at man kom til en grundig Omordning af hele Konsulatsvæsenet; og jeg kunde i saa Fald i mange Retninger ret vel slutte mig til det Grundlag, som det ærede Medlem for Præsto Amt, Ste. Valgfreds (Vojen), har fremsat. Jeg tror ogsaa, at det vilde være tilfrætteligt, naar man paa nogle enkelte af de vigtigste Pladser havde lønede Konsuler, ophævede Konsulatsafgifterne og nøjedes med ulønnede Konsuler paa alle de øvrige Pladser; thi Forholdet er jo det, at for en stor Mængde af vore Konsuler, der overhovedet have Indtægter, ere Indtægterne saa ringe, at man ingenlunde kan antage, at de paagældende have taget Posterne for Lønnens Skyld. Af det hele Antal, som var ansat i 1888, er det ophlyt gennem de Udtalelser, der ere tilflydte Landstingets daværende Udvalg, at der kun var 33 i alt, der havde en Indtægt af over 1,000 Kr., alle de øvrige havde enten slet ingen Indtægt eller under 1,000 Kr. hver; der var nemlig 13, som havde mellem 500 og 1,000 Kr., 20 mellem 100 og 500 Kr., 19 under 100 Kr. og de øvrige intet. Af de 33, som havde Indtægt — Meddelelsen skriver sig fra 1886 — var der enkelte, der havde en ret betydelig Indtægt. Nu er dette allerede ændret noget, som det er ophlyt af det ærede Medlem for Ribe Amt.

Den Valgfreds (Bluhme), men den Gang stod Konsulen i Hull højest med en Indtægt af 19,449 Kr.; derefter kom St. Petersborg med 17,677 Kr., Leith med 17,335 Kr., London med 10,367 Kr., Riga med 9,954 Kr., Stettin med 9,881 Kr., Sibau med 8,785 Kr., Christiania med 6,944 Kr., Antwerpen med 6,705 Kr., Rotterdam med 6,434 Kr. Med andre Ord, disse 10 Konsuler oppebar i alt e. 113,700 Kr. Det forekommer mig, at dette peger i Retning af to Ting; for det første, at det ikke er nødvendigt at skaffe væsentlige Indtægter til en stor Mængde Konsuler, efter som, hvad der ogsaa er fremhævet fra anden Side, disse Mænd rimeligvis i den Tilvæst i Anseelse de vinde paa deres Plads, og tillige maafe ogsaa af andre Grunde, føle sig fuldkommen tilfredse med Konsultitlen. De have ogsaa lidt at bestille, og for det andet, kan der næppe være Tvivl om, at den Indtægt, som nogle af dem have haft — lad være, at den maafe er gaaet noget ned paa Grund af Løben af 1888 — er saa betydelig, at den kan reduceres ikke saa ganske lidt. Hvis man altsaa vil opretholde den Betragtning, at Konsulatsafgiften er en Skat paa Skibsfarten — og det er muligt, at det kan forsvares — saa maa vi kunne blive enige om, at det vilde være hensigtsmæssigere for alle Parter, at denne Skat opkræves herhjemme og betales under sædvanlig Form af de paagældende Reberier, og at Skibene og Skibsafgifterne blive fritagne for det Besvær, som det utvivlsomt er at indbetale Statten i smaa Portioner i en stor Mængde forskellige Havne, hvilket medfører et ikke ganske ringe Tids-spilde, fordi de Beregninger, der skulle foretages af det paagældende Konsulat, navnlig naar kun en Del af Ladningen skal løses eller indlades, ere saa vidtløftige at de selv med den bedste Vilje maa medtage megen Tid, og dertil kommer, at man hører tit klage over, at selv paa de store Pladser er Kontortiden i de paagældende Konsulater saa kort, at de paagældende Skibsførere vanskeligt kunne faa deres Papirer ordnede samme Dag, som de melde sig, og er Opholdet kort og Forholdene af den Bestaffenhed, at Beregningen ikke kan opgøres, før Ladningen er helt indladet, saa er det indlysende, at naar Skibet uden Nødvendighed maa vente i den Tid, som det tager at faa Papirerne ordnede, medfører det et ikke ringe Tidstab og som Følge deraf et ikke ringe Tab af Penge. Jeg vil derfor meget tilraade, hvis man opretholder Afgiften, at lade den opkræves paa en anden Maade; men det heldigste vilde jo være for